

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA

Programu regenerace MPR

Kutná Hora 1998

PROGRAM REGENERACE

MĚSTA KUTNÉ HORY V ROCE 1998

OBSAH :

1. Kategorie, kriteria a principy rozdělení finanční podpory MK ČR
2. Plnění programu regenerace v roce 1998 dle dílčích programů.
3. Celkové hodnocení realizace Programu regenerace

Zpracovatel : Odbor investic a rozvoje města
Oddělení památek
Městského úřadu v Kutné Hoře
Dagmar Fundová, Věra Janatová
Šulcova ulice 167
Tel. 0327/513826

Leden 1999

1. Kategorie, kriteria a principy rozdělení finanční podpory MK ČR

1.1. Rozdělení objektů do skupin podle druhu vlastnictví

- A – památky v majetku fyzických osob
- B – památky v majetku města
- C – památky v majetku církvi

A – památky v majetku fyzických osob

- 1) čp. 490 Jungmannovo náměstí – celková obnova
- 2) čp. 491 Jungmannovo náměstí – celková obnova
- 3) čp. 300 Andělská ulice – obnova střechy
- 4) čp. 81 Jakubská ulice – celková obnova
- 5) čp. 516 Havlíčkovu náměstí – obnova fasád

B – památky v majetku města

- 1) čp. 489 Jungmannovo náměstí – celková obnova
- 2) čp. 170 Šultysova ulice – celková obnova

C – památky v majetku církvi

- 1) kostel sv. Jana Nepomuckého – restaurátorské práce v interiéru kostela

1.2. Kriteria a principy rozdělování finanční podpory

Kriteria a principy rozdělování finanční podpory v Programu regenerace městské památkové rezervace pro rok 1998 byly stanoveny místní pracovní skupinou – komisí regenerace, na základě poznatků výše uvedené problematiky, odborných podkladů a stavu objektů.

Základní kriteria při rozdělování státní finanční podpory v roce 1998 byla následující :

- havarijní stavy objektů z hlediska narušené statiky objektů
- špatný technický stav plášťů objektů ve vybraných lokalitách HJ města (koordinace prací s rekonstrukcí kanalizace, se zádlažbou města, hlavní turistické cesty, ...)

Do Programu regenerace město zařadilo dalších 17 objektů v HJ města a z rozpočtu města poskytlo příspěvek majitelům objektů ve výši 2.088.000,- Kč.

Příklady :

Statické zajištění :

- čp. 86 Havlíčkovu náměstí
- čp. 97 Palackého náměstí
- čp. 101 Jakubská ulice

Obnova střešního pláště :

- čp. 98 Palackého náměstí
- čp. 313 Kollárova ulice

Obnova fasád :

- čp. 119 Husova ulice
- čp. 113 Husova ulice
- čp. 405 Tylova ulice
- čp. 415 Havlíčkovovo náměstí

Mimo uvedené objekty byl poskytnut příspěvek na restaurování renesančního portálu čp. 108 Husova ulice ve výši 100.000,- Kč, příspěvek na restaurování vchodových dveří, atd.

V roce 1998 byla v historickém jádru města dokončena oprava na 18 objektech.

V historickém jádru města v roce 1998 pokračují obnovy na 6 objektech, které nejsou zapsány v seznamu nemovitých kulturních památek města, například :

- obnova domu čp. 283 Poděbradova ulice
- obnova domu čp. 103 Česká ulice
- generální oprava pláště budovy ZVL školy J. A. Komenského

1.3. Rozdělení finanční podpory

A – památky v majetku fyzických osob	1.000.000,- Kč
B – památky v majetku města	3.580.000,- Kč
C – památky v majetku církví	492.000,- Kč

Celkový příspěvek MK ČR v programu regenerace v roce 1998 – 5.072.000,- Kč.

Soukromý dům čp. 81 Jakubská ulice v Kutné Hoře

*Objekt před obnovou
Obnovená fasáda 1998*

Soukromý dům čp. 415 Havlíčkovo náměstí

*Objekt před obnovou
Obnovený plášť 1998*

Soukromý dům čp. 113 Husova ulice v Kutné Hoře

Objekt před obnovou

Obnovená fasáda 1998

Čp. 516 Havlíčkovo náměstí – “ Dům RÁJ. “

Stručný přehled dějin domu

Prvně se dle archivních materiálů dům připomíná k roku 1528, kdy ho koupil Jindřich Jelínek od Anny Tučkové. V roce 1560 ho odevzdal svému zeti Janu Smíškovi.

V roce 1630 ho koupil Jakub Tunochodský od nožíře Matěje Taláchy.

V roce 1652 nabyl dům krejčí Václav Sixt. V roce 1718 patřil dům Janu Oplovi, v roce 1754 koupil dům mistr kloboučnický Václav Suchánek. V roce 1770 dům vyhořel, za 12 let byl prodán Janu Cibulkovi. V roce 1807 byl majitelem František Jelínek. V roce 1823 dům znovu vyhořel. Byl kompletně opraven a roku 1839 prodán Barboře a Františku Škarvanovým.

Stavební historie

Hlavní průčelí domu čp. 516 ústí do malebného prostředí Havlíčkova náměstí. Dům čp. 516 s třítraktovou hloubkovou dispozicí v přízemí, a v tomto prostředí rozsáhlým dvorem, má poměrně značný půdorysný rozsah. Podíváme-li se do historie domu, zjistíme, že v průběhu 16. století téměř až do konce století 17. byl dům zcela bezvýznamný.

Ke stavebnímu zlepšení došlo v 1. třetině 18. století, kdy byl dům rozdělen na dvě části, pravou a levou v době před požárem.

Barokní původ přízemí je ještě dnes doložen, černá kuchyně na levé straně domu se dodnes zachovala. Klenby v přízemí však vznikly až v klasicismu.

Zajímavá je otázka sklepů. Hlavní budova podsklepena není, avšak pod dvorem se zachoval soubor sklepů, zřetelně pocházející z domu kdysi postaveného vzadu na parcele patřící dnes k domu čp. 516.

Pravidlený díl zadního dvorního křídla vznikl v roce 1896 podle stav. Čerů a Dajbycha. V roce 1929 byla upravena fasáda podle plánu Fr. Springera.

Architektonické detaily a prvky :

- systém otvorů a prvky klasicistní výzdoby uličního průčelí
- klenby přízemí i patra
- stropy s odsazeným fabionem a vpadlými štukovými zrcadly
- dřevěná pavlač ve dvoře nesena kamennými krakorci s odstupněním
- klenby sklepa
- zachovalá černá kuchyně v přízemí i v patře

Komentář k provedené obnově

Jednopatrový barokně – klasicistní dům s velkým dvorem byl nevhodně opraven, zejména vstupní průčelí. Při zachovaném klasicistním rozvrhu byly nevhodně osazeny výplně oken, průčelí potaženo vrstvou jemnější břizolitové omítky. Tento zásah vyznívá velmi necitlivě. Nevhodná též přístavba garáže v levé části přízemí.

Předmětem jednání s majitelem domu bylo provedení obnovy fasády domu, výměna oken, dveří a garážových vrat, restaurování kamenného soklu. Záměr byl dopracován v projektové dokumentaci a schválen Památkovým ústavem středních Čech v Praze.

Kompletní obnovu fasády provedla firma Kutnohorská stavební s.r.o., celkové náklady 390.000,- Kč. Obnovu pláště lze hodnotit jako zdařilou v kontextu celkové obnovy Havlíčkova náměstí (provedení rekonstrukce inženýrských sítí a základy).

Soukromý dům čp. 516 Havlíčkově náměstí

*Objekt před obnovou
Objekt po obnově fasád 1998*

2. Plnění Programu regenerace v roce 1998 dle dílčích programů

Průběžně aktualizovaný Program regenerace MPR Kutná Hora reprezentuje veřejný zájem občanů města, je vodítkem pro postup regenerace, slouží k informování a získávání finančních zdrojů.

Aktualizované potřeby soukromých a církevních památek však v žádném případě nejsou dogma a program regenerace je i nadále otevřen a ze strany města vstřícný pro jakoukoliv dobrou myšlenku investorů pro regeneraci historického jádra města Kutné Hory.

Aktivity města jsou vyvíjeny v těchto základních bodech programu regenerace v roce 1998 :

1. Zachování bydlení a změna bydlení v HJ města
2. Obnovy památkových objektů
3. Kulturní aktivity
4. Rekonstrukce infrastruktury
5. Životní prostředí

1. Zachování bydlení a změna bydlení v HJ města

Dominantním problémem v Programu regenerace MPR je zachování a mírné rozšíření bydlení a změna struktury bydlení. K této změně postupně dochází při rekonstrukcích objektů, jak ve vlastnictví města, tak fyzických osob. v zásadě je snaha města úbytek bytového fondu částečně nahradit rekonstrukcí nebytových objektů k využívání k bytovým účelům (např. 167 Šultysova ulice, čp. 107 Husova ulice, čp. 170 Šultysova ulice).

Při zkvalitňování bytového fondu jde i nadále zejména o celkové generální opravy domů, při kterých se zvýší současná neuspokojivá IV.kategorie bytů na I.kategorii. Zatím v malé míře dochází a bude docházet k úbytku bytového fondu. Hlavní příčinou je to, že stávající byty tvoří většinou 1 až 2 místnosti se společným sociálním zařízením s ostatními byty. Při rekonstrukcích dochází ke slučování bytů.

Úbytek bytového fondu lze vyrovnávat a rozšiřovat formou půdních vestaveb. Ty jsou však též limitovány památkovým charakterem objektů (ochrana některých historických krovových konstrukcí a limity přirozeného osvětlení půdních bytů). V žádném případě nejde o budování sociálních bytů, ale naopak bytů nadstandartního charakteru, kterými by byla posilována změna věkové struktury obyvatel v MPR. V roce 1996 – 1998 město výběrovým řízením přidělilo 11 bytů s tím, že nájemce zaplatí vydražený nájem na určené roky dopředu. Získané peníze jsou použity na rekonstrukci dalších bytů v historickém jádru města.

Program regenerace je naplňován ve směru a způsoby vytváření podmínek pro rekonstrukce bytů a to z Fondu rozvoje bydlení města Kutné Hory. Za roky 1995 až 1998 byla přiznána půjčka 126 majitelům domů v celkové částce 12.749.000,- Kč. S poskytováním půjček se uvažuje i nadále. (v roce 1998 byla poskytnuta půjčka 15 majitelům ve výši 2.575.000,- Kč).

Příklady zdařilých rekonstrukcí s převážným charakterem na bydlení :

čp. 167 Šultysova ulice, čp. 107 Husova ulice, čp. 470 Jungmannovo náměstí, čp. 184 Česká ulice, čp. 181 Václavské náměstí, čp. 73 – 74 Komenského náměstí, čp. 489 Jungmannovo náměstí.

Byty I.kategorie v obnovených městských domech v roce 1997 - 98

Byty I.kategorie v obnovených městských domech v roce 1997 - 98

Byty I.kategorie v obnovených městských domech v roce 1997 - 98

Byty I.kategorie v obnovených městských domech v roce 1997 - 98

Čp. 489 Jungmannovo náměstí Kutná Hora

Stručné stavebně historické ohodnocení

Jednopatrový řadový domek na hloubkové obdélné parcele s dvorním křídlem v prodloužení severního traktu. Má východozápadní orientaci. Pozoruhodné je, že objekt postrádal vlastní schodiště. Patro je přístupné z novostavby při nároží, která je dílem stav. Čeňka Dajbycha z roku 1897.

Pravá část domu je nepochybně z období pozdní gotiky, tedy šestnáctého století. Klenby ovšem náležejí svým vznikem do období klasicismu. Jejich vznik klademe do doby po požáru města v roce 1823.

V předním uličním traktu se dochoval zbytek černé kuchyně. Objekt je nemovitou kulturní památkou.

Technický stav objektu před obnovou

Dům byl po statické stránce nevyhovující, některé konstrukce byly v havarijním stavu. Stavební úřad vydal rozhodnutí na vyklizení domu v listopadu 1996.

Účel obnovy

Záměrem investora je osamostatnit pravou (starší) část domu. V přízemí vybudovat prodejní prostory nepotravinového charakteru, v patře zřídit dva mezonetové byty, jejichž obytná plocha bude rozšířená o podkrovní místnosti. Byty jsou zpřístupněny nově vybudovaným venkovním schodištěm. Pravá část objektu bude využívána na penzion s restaurací.

Realizace

Stavební úpravy pravé části domu na prodejnu v přízemí a dva mezonetové byty včetně přípojky plynu, elektro, vody a kanalizace, celková obnova levé části domu na potřeby penzionu a restaurace, obnovu a opravu venkovního pláště a střech domu, celková rekonstrukce ústředního vytápění. Součástí akce je i úprava dvora pro potřeby nájemníků.

Práce byly zahájeny 03/1997 a ukončeny 30.11.1998.

Celkové náklady stavby 10.150.000,- Kč.

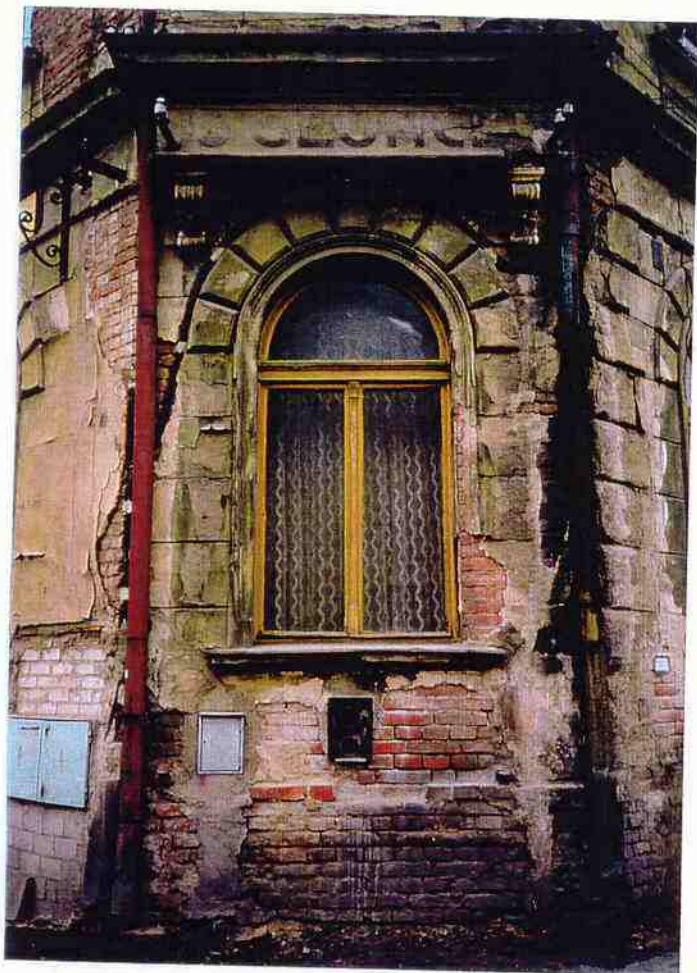
Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Původní stav - pohledy

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Původní stav - pohledy

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Původní stav - pohledy

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Původní stav – detaily poškozené památky

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Původní stav – detaily poškozené památky

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Původní stav – detaily poškozené památky

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Původní stav – detaily poškozené památky

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Současný stav fasád

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Současný stav fasád

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Současný stav fasád

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Současný stav fasád

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Současný stav interiéru

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Současný stav interiéru

Městský dům čp. 489 Jungmannovo náměstí v Kutné Hoře

Současný stav interiéru

2. Obnovy památkových objektů

2.1. Zpřístupnění obnovených památek

Právě po obnově objektů dochází k zpřístupnění památek (vznikají obchůdky, vinárny, galerie, provozovny, ale i nové moderní bydlení). V roce 1998 bylo pro tyto účely zpřístupněno celkem 10 objektů.

Další kapitolou je zpřístupnění významných soliterů města. Od roku 1992 probíhá právě rehabilitace využití památkových objektů.

Vlašský dvůr – NKP

Sídlo Městského úřadu, ale po roce 1992 se postupně obnovuje a rozvíjí galerie Felixe Jeneweina a průvodcovská trasa pro návštěvníky památky. V roce 1996 byla prováděna obnova střech, rekonstrukce sociálního zařízení, rozšíření prováděcího okruhu. V roce 1998 byla ukončena I. etapa nové expozice kutnohorského mincovnictví.

Galerie Felixe Jeneweina města Kutné Hory

Jako samostatná instituce byla zřízena v roce 1995 (organizačně je jedním z odborů městského úřadu). Má k dispozici prostory původní Jenweinovy galerie v arkádách Vlašského dvora a výstavní sály v Sankturinovském domě.

Výstavní koncepce se ubírá dvěma směry – ve Vlašském dvoře se návštěvník setkává s díly, které dnes již patří ke klasickému fondu českého a zvláště pak kutnohorského výtvarného umění, v Sankturinovském domě potkáme umělce, jejichž díla míří spíš do budoucnosti.

Za tři roky své existence si galerie vydobyla pevné místo v kulturní nabídce a řada výstav se stala významným kulturním zážitkem – za vše jmenujme výstavy z díla Felixe Jeneweina, zdeňka Buriana, Františka Vysekala či Karen Kunic. Výstava této americké grafičky je součástí projektu „Jiná inspirace“ zaměřeného na tvorbu významných zahraničních umělců.

Aktuálním cílem galerie Felixe Jeneweina města Kutné Hory je pomocí výstavního programu přispívat k držení kreditu Kutné Hory získaného v souvislosti se zapsáním města na listinu UNESCO. Statistika říká, že za tři roky své existence galerie uskutečnila 25 výstav ve Vlašském dvoře a 20 v Sankturinovském domě.

Od roku 1992 bylo zpřístupněno veřejnosti 6 kulturních památek prvořadého významu a z toho 4 pro kulturně výchovné využití.

V současné době probíhají intenzivní jednání o využití Jezuitské koleje. Zpřístupnění této unikátní památky veřejnosti je v prvořadém zájmu města a jeho občanů.

2.2. obnova významných soliterů města

V roce 1998 byly zahájeny práce na 2 významných památkách města

- 1) Kaple Božího těla – NKP (celková obnova)
- 2) Chrám sv. Barbory – NKP (obnova střech chrámu)

Oba objekty byly zařazeny do programu zachrany architektonického dědictví a získaly příspěvek MK ČR v celkové výši 4.900.000,- Kč.

Kaple Božího těla

Pro počátky budování kostela sv. Barbory má nepochybně největší význam listina z 27.VII. 1388, jejíž originál je uložen v archivu Svatovítské kapituly. V této listině vyznává několik kutnohorských měšťanů, členů bratrstva Božího těla, že na pozemku darovaném kapitulou kostela Pražského, se svolením arcibiskupa Jana, hodlá bratrstvo postavit kapli ke cti Těla Božího a svaté panny Barbory. Stavba takového objektu na konci 14.století je nepochybně už anachronismem.

Po Bílé hoře v roce 1626 byli do Kutné Hory uvedeni jezuité, jimž císař Ferdinand II.věnoval kostel sv. Barbory. O proměnu v kapli Božího těla se nepochybně zasloužili jezuité, a to už v 17.století, neboť na plánu okrsku, zhotoveném před zahájením stavby nové koleje, je už označena jako „ kaple, dříve kostnice.“ V Kořínkových pamětech vydaných v roce 1675 je vyobrazena ještě s dvojicí sedlových střech.

Po zrušení řádu jezuitů v roce 1774, v jejichž majetku se kaple nacházela, nastalo nutné chátrání, které je doloženo záznamem k roku 1797. Tehdy již byla kaple beze střechy. Kaple se dostala spolu s kostelem sv. Barbory pod patronát správy bývalých jezuitských statků Křesetice a Oumonín, které přešly do majetku Náboženského fondu. Nebyla sice v provozu, ale nebyla ani zrušena a tento stav trval do roku 1797, kdy si kaple při návštěvě Kutné Hory všiml krajský komisař Cautsch. Shledal, že se kaple blíží úplné zkáze a že by si její důkladná oprava vyžádala velkého nákladu. Navrhl tedy jako nejlepší řešení prodej ve veřejné dražbě. Nalezl se zájemce, místní krupář Josef Snížek, který byl ochoten zaplatit za kapli 54 zl. r. ve třech splátkách. V roce 1799 byl potvrzen prodej kaple řečené „ Boží hrob“, kterou manželé Josef a Marie Snížkovi získali v dražbě.

Snížek horní stavení kaple snesl ještě v roce 1799, na dlažbu, která prý svrchu kryla klenbu kaple, nanosil zemi a vysadil tam zahrádku. Ve spodním dílu kaple dal také vyjmout dlažbu a kopal tam jámy, do nichž zahrabával kosti, které jezuité dali zazdit ve dvou odděleních, po levé a pravé straně vstupu do kaple. V roce 1803 ji Snížkovi prodali za 10 zl. Od tohoto roku měla kaple několik vlastníků.

Roku 1886 koupil kapli od Fr. Potměšila Jan Tuček a rozhodl se ji využít pro svou varhanářskou dílnu.

V roce 1942 byl vypracován rozpočet na obnovu kaple. O kapli se začalo na památkářské úrovni jednat v roce 1947. Majitel varhanářské dílny J. Tuček sdělil Státnímu památkovému úřadu, že svůj podnik přemísťuje z kaple Božího těla do nové budovy a žádal o sdělení, zda kaple bude převzata k veřejným účelům, jinak by ji musel prodat nebo pronajmout. Nestalo se zřejmě nic, neboť o této záležitosti se začalo jednat znovu v roce 1952, kdy majitel kaple znovu oznámil, že je ochoten ji postoupit výměnou za náhradní objekt.

V roce 1955 bylo zadáno zaměření kaple prostřednictvím Českého fondu výt. umělců a následujícího roku vypracoval Ústav pro rekonstrukci památkových měst a objektů v Praze rozpočet na rekonstrukci kaple.

K realizaci obnovy kaple nedošlo, další majitel – Okresní muzeum Kutná Hora vedl jednání, prováděly se studie, k obnově či alespoň k záchraně kaple však nedošlo. Další intenzivní jednání probíhala v roce 1990, kdy kaple už byla majetkem Města Kutné Hory. Byly vytvořeny různé studie, návrhy na využití. K realizaci však nedošlo.

V roce 1995 byla znovu zahájena příprava obnovy kaple a to soustředěním dostupných materiálů (studií, stanovisek památkářů, stavebněhistorických průzkumů, geologického průzkumu). Impulsem k těmto jednáním bylo vyhlášení kaple Božího těla v souvislosti s chrámem sv. Barbory národní kulturní památkou a v zápětí v rámci historického jádra Kutné Hory vyhlášení kulturní památkou UNESCO.

Příprava byla zahájena architektonickou studií (1996) a v zápětí projektem na zastřešení kaple, dalším projektem na stavební a konzervační úpravy kaple (1997) v neposlední řadě prováděcím projektem (1998). V květnu 1998 bylo započato s obnovou kaple, hlavně na provedení zastřešení (formou pochůzní terasy). Obnova je plánována do roku 1999.

Vnitřní prostor kaple bude využit pro zpřístupnění památky veřejnosti s možností zhlédnutí multimediálního programu o historii Kutné Hory.

V roce 1997 byla kaple zahrnuta na seznam sta nejohroženějších památek světa pro léta 1998 – 1999 (American Express, World Monuments Watch).

Kapli Božího těla je možné řadit k nejpozoruhodnějším gotickým stavbám na našem území. Přízemní objekt je vybudován na terénní hraně nad údolím. Je založen na skále a je přibližně čtvercového půdorysu s obvodovou nosní zdí a se čtyřmi vnitřními pilíři. Pilíře a nosné zdi nesou 9 klenebních polí, tvořených křížovými gotickými klenbami. Vstup je tvořen schodišťovým rizalitem z období baroka. Úroveň vnitřní podlahy je výrazně níže, než úroveň terénu po severní, východní a jižní straně objektu. Terén je v těchto místech tvořen mohutnými pozdějšími navážkami. Východní obvodová zeď má tři gotické okenní otvory, mířící do údolí. V prostoru kaple pod upraveným zásypem se nachází poměrně velké množství lidských kostí z doby, kdy kaple sloužila jako kostnice.

Stavební a konzervační úpravy kaple jsou po všech stránkách velice náročné. Jak v průzkumech, projektových dokumentacích, jednáních a hledáních s odbornou veřejností, tak v neposlední řadě značnou finanční náročností. Hlavním investorem je vlastník – Město Kutná Hora, ale na rozpočet 19 mil. Kč pro obnovu kaple nestačí. V letošním roce se podílí na financování obnovy MK ČR v rámci Programu záchrany architektonického dědictví ve výši 2,5 mil. Kč, významným sponzorem celé obnovy i využití je Tabák a.s. Kutná Hora. Finanční zdroje město hledá i v zahraničí. Celá obnova včetně zpřístupnění unikátní památky je plánována v roce 2000.

Obnova kaple Božího těla v Kutné Hoře

*Postupné odebírání zahradní zeminy nad klenbami
Nález původní dlažby u vstupního rizalitu – zahájen arch. průzkum*

Obnova kaple Božího těla v Kutné Hoře

Archeologický průzkum v interiéru

Obnova kaple Božího těla v Kutné Hoře

*Příprava plochy pod desku
Výztuž vrchní desky*

Obnova kaple Božího těla v Kutné Hoře

*Vyzdění zdiva pod krytinu
Opravený krov vstupního rizalitu*

Kostel sv. Jana Nepomuckého

Od roku 1951 je kostel uzavřen. Majitelem objektu je církev římskokatolická, město má kostel v dlouhodobém pronájmu.

Celková rekonstrukce probíhá od roku 1980 – statické zajištění, obnova střechy, obnova fasád, restaurátorské práce na plášti objektu.

Finanční náklady hrazené z rozpočtu města do roku 1997 činí 8,940.000,- Kč.

V roce 1996 byl podán projekt na restaurování interiéru do Programu zachrany architektonického dědictví. Příspěvek městu nebyl poskytnut. Přesto město po vypsání výběrového řízení rozhodlo o zahájení prací na restaurování interiéru pro roky 1997 – 1999 v celkové částce cca 12,000.000,- Kč.

Na restaurování se podílejí :

- ak. mal. Alt ml. – restaurování nástropních a nástěnných maleb F.X.Palka a restaurování oltářních obrazů
- ak. sochař Smrkovský a M. Nadějová – restaurování polychromovaných plastik
- restaurátor R. Zvolský – restaurování mobiliáře (oltáře, kazatelna)
- ak. sochař Turský – restaurování štuků a mramorů
- elektropráce Turek Kutná Hora – rekonstrukce elektroinstalace
- firma STAVIS – stavba prostorového lešení
- firma Obnova památek – stavební práce
- technické zajištění a koordinace prací – oddělení památek Městského úřadu

Znovuotevření kostela se předpokládá v roce 1999. Kostel bude celoročně přístupný veřejnosti jako unikátní barokní památka, bude sloužit jako koncertní síň, popř. pro kulturní akce komorního charakteru a liturgické účely církve.

Význam této stavby umocňuje i skutečnost, že se zachoval stavební deník, takže kromě zachovaných děl máme i neobvykle podrobné a kompletní záznamy o jejich vzniku a tím mimořádnou příležitost ke studiu. Pouze k nejzávažnějším úkonům si kutnohorští přizvali cizí umělce. Díky působnosti sedleckých cisterciáků a kutnohorských jezuitů i voršilek získali kontakty na přední umělce té doby: pražského architekta F. M. Kaňku, jehož projekt v závěru korigoval K. I. Dientzenhofer, F. I. Platzera, v jehož pražské dílně vznikly řezby hlavního oltáře. Jezuité navrhovali a původně i zajišťovali malířskou výzdobu kostela. Díky iniciativě soukromého donátora J. Ramhoffského však Kutná Hora získala dvorního malíře saského kurfiřta F. X. Palka, který s pomocníkem malířem architekturem Josefem Redelmayerem, provedl malbu v centrální kupoli a v klenbě nad kněžištěm a kruchtou.

V centrální kupoli je tradičně pojatá apoteóza sv. Jana Nepomuckého mezi dvěma anděly v úloze géníů jeho pověsti, s pozouny jako atributy zosobněné Famy. Kutnohorská apoteóza připomíná svatojánskou fresku v Drážďanech a rozhodně patří mezi nejzdařilejší Palkovy práce. Aktuální scény nad kněžištem a kruchtou spojené s Janovým svatořečením - ohledání světcova jazyka a vydání kanonizační buly - dodávají kutnohorské malbě na mimořádnosti, zachycují konkrétní, v té době žijící osobnosti.

Ze zachovaného stavebního deníku známe podrobnosti o realizaci maleb, taková příležitost se v souvislosti s jiným Palkovým dílem jinde nevyskytuje. Palko později v r. 1754 namaloval bez nároku na honorář na památku svých rodičů i obraz sv. Jana Nepomuckého jako almužníka pro hlavní oltář, ve kterém pravděpodobně v postavě mladíka přijímajícího almužnu zachytil svou podobu. Portrétní záměr lze předpokládat i v postavě holohlavého muže vpravo za sv. Janem. Mohl by to být tehdejší kutnohorský primátor Jan Hartl. Tím byla svatojánská tematika kutnohorského kostela dokončena.

Ikonografický program „českého nebe“ dovršily dřevěné polychromované plastiky zemských patronů v nikách bočních stěn lodi od místního řezbáře Katterbauera. ml. Protějškové obrazy sv. Gotharda a sv. Floriána namaloval v r. 1754 pražský malíř J. P. Molitor.

V 80. letech 19. stol. byl kostel restaurován (A. Barvitijs). Stěny byly pokryty novou vrstvou polychromie, osazeny nové vitraje. V r. 1888 byl nahrazen již zchátralý Palkův obraz na hl. oltáři obrazem na stejné téma od E. Dítěte (Palkův obraz uložen v kutnohorském muzeu, kde byl později restaurován). V této podobě kostel fungoval do r. 1951, kdy ho musela církev pod nátlakem vyklidit a přenechat k užívání městu. Část mobiliáře byla deponována v církevním depozitáři nebo převezena do kostelů v okolí. Zbývající části byly zcizeny nebo zdevastovány. Kostel sloužil jako skladiště stavebního odpadu.

Historická fakta: PhDr. Blanka Altová, Prof. Dr. Pavel Preiss

Průzkumem ve všech složkách malby byla zjištěna míra destrukce v omítkových a barevných vrstvách. Mimo rozrušení barevné a omítkových vrstev byly v rámci průzkumu identifikovány i vysprávký trhlín a retuše včetně rozsáhlejších lokálních přemaléb pocházejících s největší pravděpodobností z doby opravy kostela v osmdesátých letech minulého století. Tyto zásahy v barevné vrstvě byly provedeny kaseinovou temperou, která byla již silně ztmavlá a od originálu vizuálně velmi snadno odlišitelná.

Je zřejmé, že již v této době se tektonické poruchy stavby projevily narušením vazby klenebních prvků včetně poklesnutí zdiva meziklenebních pasů. Rozdíl rovin jednotlivých oddělených partií činil místy až 5 cm. Teprve statické zajištění objektu v osmdesátých letech t. s. (zajištění ujíždějící východní stěny objektu, ztažení kleneb) zabránilo dalším pohybům stavby a tím i pokračování destrukce všech složek kleneb včetně omítkových vrstev s malbou.

Vlastnímu restaurování nástěnných maleb předcházelo zajištění trhlín v klenbách a klenebních pasech. Trhlíny byly pod uroveň líce maleb vyplněny relativně tvrdým tmelem, který ve hmotě navazoval na výplně stabilizující trhlíny ve zdivu kleneb. V klenbě nad presbytářem, při východní stěně, bylo provedeno sejmutí části malby (monochromní zelená plocha přináležející iluzivním archetikonickým doplňkům rámujeícím figurální kompozici) a uvolněné zdivo lokálně stabilizováno.

Po provedení průzkumu byly preventivně zajištěny nejvíce ohrožené partie v malbě (místně bylo nutno nejvíce ohrožené části zajistit preventivním tkaninovým přelepem). Injektáží byly hloubkově fixovány uvolněné omítkové vrstvy (v poměrně velkém rozsahu především střední klenba a klenba nad presbytářem) a opakovanou fixází zpevňována vrstva barevná. Lokálně byly opakovaně upevňovány a přilepením uloženy do původní roviny barevné vrstvy okruž a zelení.

Za průběžného zpevňování barevné vrstvy byly postupně snímány povrchové nečistoty. Po jejich sejmutí byla barevná vrstva definitivně fixována a všechny defekty v malbě vytmeleny. Retuše a lokální přemalby pocházející z doby opravy kostela v osmdesátých letech minulého století byly ponechány, neboť vzhledem k technologii provedení bylo jejich odstranění bez porušení originálu prakticky nemožné. Po úpravě savosti tmelů a větších tmelených ploch bylo přistoupeno k retuši, která byla v místech drobnějších defektů volena imitativní a v partiích chybějících provedena formou rekonstrukce. Rekonstrukce malby se týkala především míst, která byla destruována zatékající dešťovou vodou (západní část klenby nad kůrem, východní část klenby nad kněžištěm) a vždy šlo o partie malby vyložené dekorativního charakteru (iluzivní architektonické prvky). V místech většího rozrušení malby figurálních kompozic byla volena retuš imitativní, volněji strukturovaná a při bližším pohledu snadno od originálu odlišitelná. Rekonstrukce drobnějšího rozsahu byly provedeny i v místech silně rozrušené malby iluzivní architektury rámujeící hlavní figurální scénu ústřední klenby lodi kostela. K rekonstrukcím chybějících iluzivních malovaných architektonických prvků bylo přistoupeno po zvážení funkce této části výzdoby kleneb, kdy je nutno brát v úvahu princip a úlohu malované iluze bezprostředně navazující na reálnou strukturu štuků malbu v klenbách doplňujících.

Stav nástropních a nástěnných maleb před restaurováním

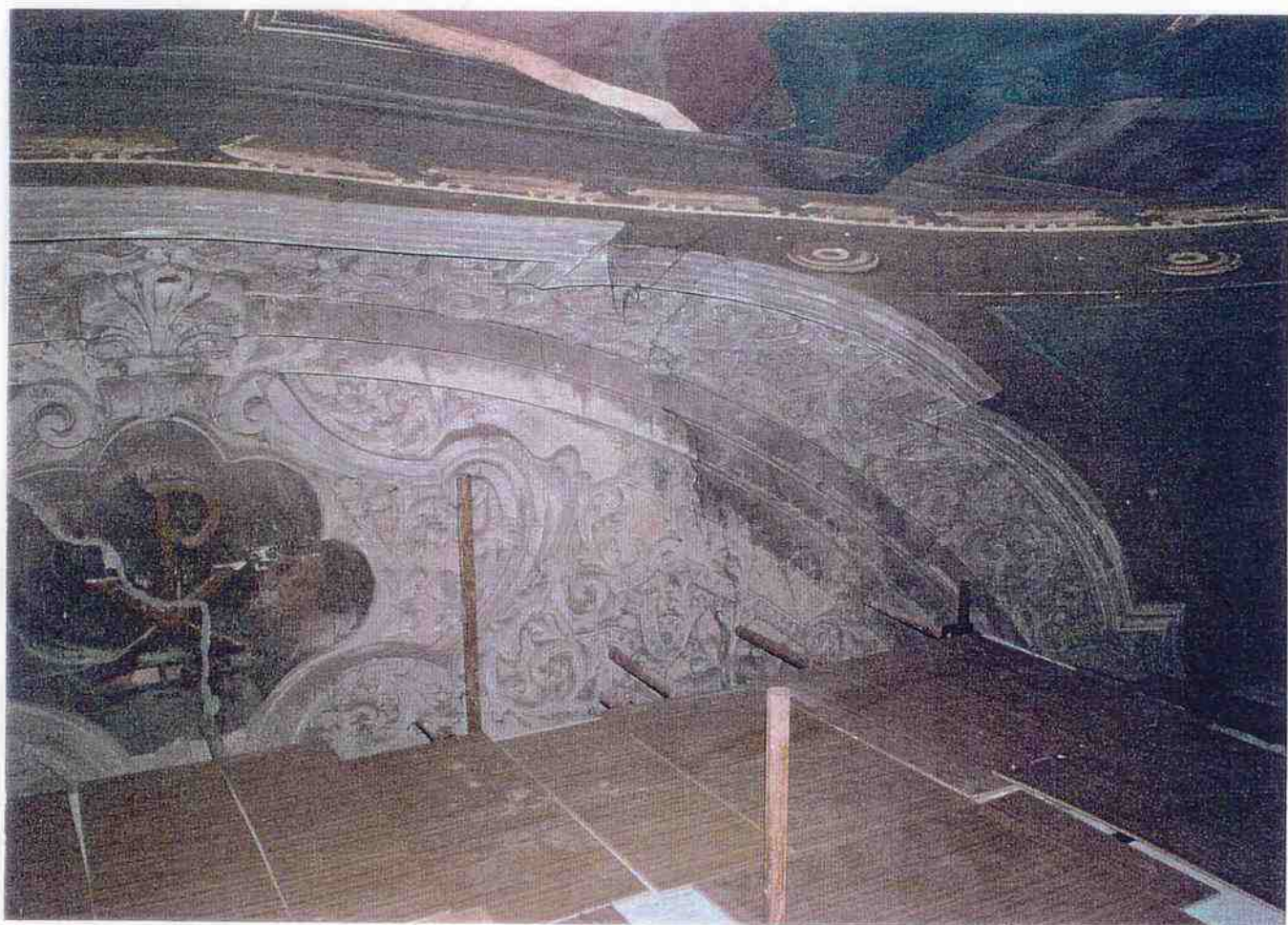
Malba je provedena technikou fresco-secco, kdy poměr obou těchto složek je relativně rovnocenný. Některé partie jsou provedeny prakticky v čisté fresce (rozsáhlé plochy v obloze, architektura i rámujeící iluzivní architektonické prvky, některé části figur), jiné naopak dokončovány značnou měrou v technice secco (některé draperie, části inkarnátu, doplňky iluzivní architektury).

V době před restaurováním byla malba v havarijním stavu. V podstatě v celé ploše byla barevná vrstva více či méně zpráškovatělá. Nejkompaktnější se jevily tóny míchané s bělobou (bianco san giovaní), tzn. malba inkarnátu v osvětlených partiích, světlé tóny draperií, v převážném rozsahu plochy oblohy a malba architektury. Typicky nejvíce zpráškovatělé a destruované byly tóny v barevnosti okrů, modré, železité červené a všechny valéry zelené. Nepříliš soudržná byla barevná vrstva červení. Malba je ve všech klenbách protkána hustou sítí jemných prasklin. Mimo tyto jemné prasklinky se na mnoha místech objevují relativně široké trhliny, svědčící o tektonickém pohybu stavby v minulosti. Trhliny zabíhají často hluboko do malovaných ploch a objevují se především ve východní části klenby nad kněžištěm a přilehlých klenebních pasech.

Malba byla pokryta velice silnou vrstvou povrchových nečistot, které značně zkreslovaly její původní barevnost. V době před opravou střechy do objektu intenzivně zatékalo, především v jihozápadní části nad kruchtou a severozápadní a severovýchodní části nad kněžištěm. Důsledkem byla ve všech složkách silně rozrušená malba tzn. jak v barevné vrstvě tak i ve vrstvách omítkových. Na mnoha místech již chyběla barevná vrstva včetně intonaka, často došlo k silné destrukci i v omítce podkladové. Ve spodní části malby nad kruchtou bylo rozrušení malby i omítek patrně největší. Na několika metrech čtverečních zde malba chyběla úplně (spodní partie iluzivních architektonických prvků rámujeících figurální scénu). Místy bylo možné pozorovat slabou vrstvu intonaka ve velkých šupinách uvolněnou a vychlípenou od roviny podkladu.

V místech, kde došlo k uvolnění a odpadnutí barevné vrstvy včetně intonaka bylo velmi dobře vidět podkladové omítky, které ovšem v tomto případě tvořila finálně zpracovaná hrubší omítka včetně bílého vápenného nátěru, na kterou byla po předchozím napekování nanесena tenká vrstva intonaka. Je možné se domnívat, že kostel sloužil svému účelu (?) ještě před vznikem definitivní malířské výzdoby kleneb. Svědčí pro to i fakt, že na vápenné vrstvě předcházející intonako s malbou bylo možné pozorovat slabou vrstvu povrchového znečištění.

Severní strana, před restaurováním, její střed, tektonická trhлина jdoucí i přes zrcadlo s freskou.

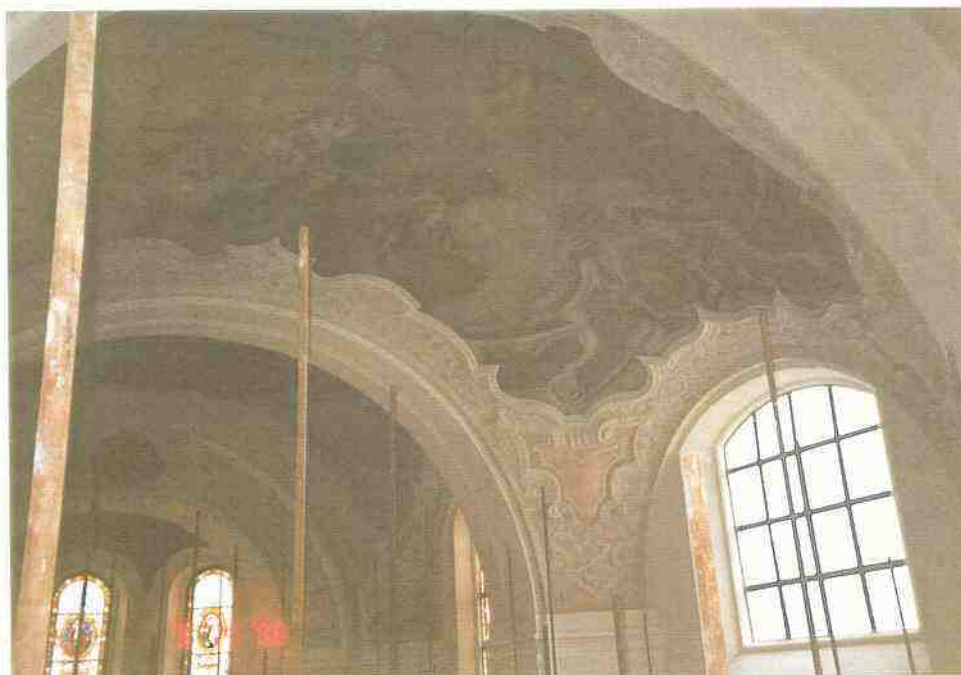
Severní strana, před restaurováním, l: sonda do druhotných přemaléb
(u větracího otvoru)

Severní strana, před restaurováním, l: sonda do druhotných přemaléb
n: detail

n: severní strana, detail, stav po barevné rekonstrukci.
d: severovýchodní strana, stav po barevné rekonstrukci.

Dokončené restaurátorské práce nástropních a nástěnných maleb

Kostel sv. Jana Nepomuckého v Kutné Hoře

Dokončené restaurátorské práce nástropních a nástěnných maleb

Kostel sv. Jana Nepomuckého v Kutné Hoře

1.3. obnovy plášťů budov

Pro názornost přikládáme ukázky provedených obnov plášťů objektů v historickém jádru města v roce 1998 :

- restaurátorské práce při obnově vchodových dveří
- restaurování stropů v čp. 73-74 Komenského náměstí
- restaurování renesančního portálu čp. 108 Husova ulice

Významným dokumentem pro přípravu realizace jsou stavebně historické průzkumy. Při realizaci jsou pak prováděny v případě nálezů hloubkové stavebně-historické průzkumy včetně restaurátorských záměrů. V rámci oprav se provádějí průzkumy omítek a barevnosti fasád.

3. Kulturní aktivity města

Nesmírně architektonicky bohatá Kutná Hora se stala ve své době nejvýznamnějším městem po Praze. Kutnohorská architektura pochází z různých historických period a spolu se zelení města tvoří harmonický celek s malebnými uličkami a zákoutími oplývajícími nezaměnitelnou atmosférou baroka a jemně dýchající gotikou.

Do tohoto prostředí je zasazena řada kulturních a historických akcí, které se každoročně stávají cílem cest tuzemských i zahraničních turistů.

Ve vztahu ke kulturním aktivitám je snahou vedení města „prosperita“ města na poli kulturním s cílem naplnit život města akcemi od menšího, komorního charakteru, přes záležitosti středního rozsahu, až po kulturní aktivity organizačně náročné, přesahující rámec města a regionu.

Vystupování vedení města na úseku kultury je zaměřeno na vytvoření kulturního koloritu města, charakterizovaného strukturou složenou z jednotlivých, žánrově pestrých, nárazových akcí (samozřejmě se předpokládá koordinace mezi pořadateli) plynoucích celoročně, s několika specifickými, velkými kulturními aktivitami, pomáhajícími při identifikaci města ve vztahu k turistické, ale i odborné veřejnosti. V praxi to znamená spojení města s těmito akcemi do takové míry, že se stanou pro Kutnou Horu charakteristické.

Není pochyb o tom, že pro realizaci tohoto záměru má Kutná Hora velmi dobrý základ v již existujících kulturních aktivitách. Takové akce jako je Královské stříbření Kutné Hory, Svatováclavské slavnosti, Ortenova Kutná Hora a v neposlední řadě Mezinárodní soutěž ve hře na kytaru jsou vynikajícím počinem směřujícím k uskutečnění výše popsaného záměru. Důslednou prezentací akcí veřejnosti nejen na území ČR, precizací jejich organizačního zajištění a zvyšování prestiže propracovanou dramaturgií, dochází už dnes k postupné krystalizaci ročních stěžejních kulturních aktivit ve městě.

Výsledkem spolupráce všech subjektů činných v oblasti kultury by mělo být vytvoření cca 6 – 8 naprosto dominantních kulturních aktivit typických pro Kutnou Horu, svou kvalitou a pestrostí interesantních jak pro obyvatele města, tak i pro turisty a odborníky, v rámci jednoho roku optimálně časově situovaných tak, aby všechna roční období vykazovala typickou kulturní atmosféru a stavící Kutnou Horu do role kulturního centra s pestrou, kvalitní a vyváženou nabídkou doplňující památkové atraktivitu města, jehož návštěva stojí za absolvování.

Aby mohl být výše uvedený záměr města realizován, předpokládá to samozřejmě údržbu stávajících a rekonstrukci dalších hodnotných a pro tento účel využitelných interiérů převážně památkových objektů města.

Ukázka zrestaurovaných dveří v roce 1998

Ukázky restaurování vchodových dveří

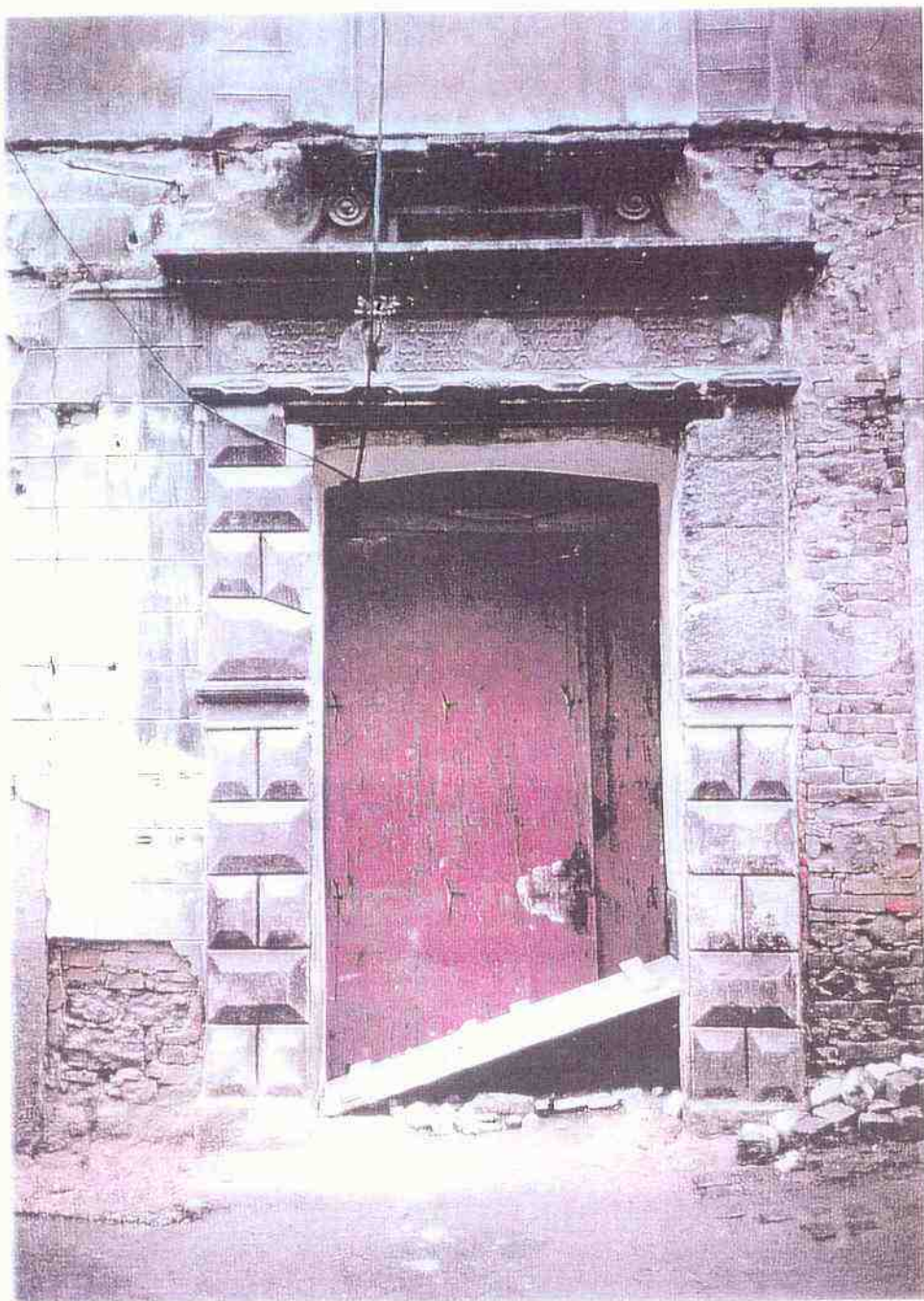
*Restaurování barokního stropu v I. patře domu čp. 73-74 Komenského náměstí
v Kutné Hoře*

*Původní stav stropu v kuchyni
Strop po restaurování*

*Restaurování barokního stropu v Lpatře domu čp. 73-74 Komenského náměstí
v Kutné Hoře*

*Původní stav stropu v ložnici
Strop po restaurování*

Dům čp. 108 Husova ulice v Kutné Hoře

Původní stav renesančního portálu před restaurováním

Dům čp. 108 Husova ulice v Kutné Hoře

*Celkový pohled
Pohled na zrestaurovaný portál*

Takové akce, jako je Královské stříbření Kutné Hory – v roce 1992 byla poprvé uvedena v život myšlenka pořádat slavnost, která by alespoň na několik dní vrátila Kutnou Horu do dob její největší slávy a prosperity. Slavnost se stala symbolickým otvíráním turistické sezóny města.

Svatováclavské slavnosti – lidová slavnost pořádaná každoročně na závěr turistické sezóny

Smiškovská slavnost – sponzorský večer na zahájení plesové sezóny

Ortenova Kutná Hora – kulturní festival pořádaný na počest kutnohorského rodáka

Mezinárodní Bienále interpretační kytarové soutěže – mezinárodní soutěž v sólové hře na klasickou kytaru.

Další akce komorní pod záštitou města v roce 1998 :

- Hora plná Hudby 98 – Blue Apples, Ivan Hlas – nádvoří Vlašského dvora
- Hair – muzikál – nádvoří Vlašského dvora
- Hora plná Hudby 98 – Kamil Střihavka – nádvoří Vlašského dvora
- Operní týden – Vlašský dvůr, chrám sv. Barbory
- Kutnohorská kocábka 98 – letní scéna pod Vlašským dvorem
- Hudební bestival Kutná Hora 98 – Vlašský dvůr, Hrádek, chrám Nanebevzetí Panny Marie v Sedlci, kostel sv. Jakuba, chrám sv. Barbory, kostel Matky Boží Na náměti
- Oslava dokončení rekonstrukce Palackého náměstí – Ivan Mládek s orchestrem, Jazz Revue Smetana, ohňostroj, Palackého náměstí

Celoročně jsou zpřístupněny :

Svět české mince a medaile (dlouhodobá výstava – historie Českého mincovnictví, medailérství a rudného dolování), České muzeum stříbra a středověké důlní dílo (stálá expozice – vznik, historie a význam Kutné Hory jako královského horního města). Výše uvedený výčet částí kulturních aktivit Kutné Hory doplňuje i galerie Felixe Jeneweina ve Vlašském dvoře a galerie Sankturinovský dům. Tento výčet kulturních jasně dokládá bohatost a zároveň finanční náročnost celé oblasti, jakož i vysoké nároky na kvalitu i kvantitu prostor, ve kterých se akce odehrávají. Proto je záměr a snaha města zpřístupňovat k těmto aktivitám další památkové prostory (Kamenný dům, kostel sv. Jana Nepomuckého, Jezuitskou kolej), které skrývají možnost využití v oblasti kultury.

4. Rekonstrukce infrastruktury

Největší investiční akcí druhé poloviny devadesátých let je nesporně obnova kanalizace v historickém jádru města. Původní kanalizace, místy stará více jak 100 let dosloužila a výměna za novou byla nevyhnutelná, neboť voda prosakovala často i do konstrukcí domů, kde zvyšovala statické poruchy. Po obsáhlé projekční přípravě začala celá akce v roce 1996. Akce obsahuje rekonstrukci kanalizace a vodovodu v tomto rozsahu :

- Jungmannovo náměstí, ulice U Jelena, Jánské náměstí, ulice Novomlýnská, Havlíčkovovo náměstí, ulice Tylova, Palackého náměstí, ulice Uhelna a propoje, odlehčovací sběrač ulice Lierova a Václavské náměstí, ulice Husova a odlehčovací stoka v ulici Kremnická.

Kanalizace je prováděna v plném rozsahu přípojek, stavebních objektů, dešťových uličních vpustí pro následnou rekonstrukci komunikací, přípojek pro svedení srážkových vod ze střech objektů a propojů kanalizace.

Před a v průběhu prací se řešily přeložky a nové inženýrské sítě, např. plynovody a přípojky, rozvody spojů a případné přeložky a nové položení el. kabelů.

Stavba kanalizace je provedena z odstředivě litého sklolaminátu „HOBAS.“ 30.června 1998 byla celá stavba ukončena. Náklady stavby 25 mil. Kč z rozpočtu města.

Na obnovu kanalizace navazuje i rekonstrukce čistírny odpadních vod, jejímž investorem je Vodohospodářská společnost Vrchlice – Maleč a.s. Celkové náklady na rekonstrukci se pohybují kolem 40 mil. Kč.

Obnova městské kanalizace, rekonstrukce čistírny odpadních vod a postupná oprava stok na okraji města vytváří v Kutné Hoře zcela novou ekologickou situaci a naše město tak vlastně plní ekologické parametry zemí EU.

Modernizace místních telefonních sítí. V časové i technologické návaznosti na rekonstrukce kanalizace v centru města byl vybudován kabelovod procházející napříč celým městem od horního konce Husovy ulice přes Palackého náměstí a Tylovu ulici až po sídliště Šipši. Kabelovod umožní v budoucnu provádět případné opravy nebo rozšiřování sítí bez výkopů pouhou výměnou celých kabelových dílek mezi kabelovými komorami. Do konce roku 1998 bude plošně zkabelizováno více než 60% souvisle zastavěného území města.

V Kutné Hoře je již více než 5000 telefonních stanic zapojeno na dvě nové digitální ústředny. Celkové náklady jsou 20 mil. Kč.

Komunikace v HJ města

Od roku 1992 probíhaly práce na rekonstrukci vozovek pouze dílčím způsobem po jednotlivých ulicích s návazností na rekonstrukce inženýrských sítí. V roce 1996 byla např. provedena zádlážba ulic Vysokostelská a Mincířská v celkové hodnotě 500.000,- Kč. V roce 1996 – 1997 byly provedeny další dílčí práce v hodnotě 1,300.000,- Kč (ulice Vocelova).

Hlavní akcí je postupná rekonstrukce vozovek a chodníků, zahájená v roce 1997. Po realizaci rekonstrukce technické infrastruktury (kanalizace, voda, plyn, STE, TELECOM) je postupně prováděna zádlážba vozovek. Práce jsou prováděny na základě projektových dokumentací pod zvýšeným dohledem památkových architektů. Práce jsou prováděny včetně veřejného osvětlení a městského mobiliáře.

I.stavba – Jungmannovo náměstí, ulice U Jelena

Rekonstrukce byla zahájena v březnu 1997, ukončena v červenci 1997. Celkové náklady včetně osvětlení 5,913.000,- Kč.

II.stavba – Havlíčkovo náměstí

Rekonstrukce zádlážeb provedena včetně osvětlení, úpravy kamenných zdí a rekonstrukce kamenných desek u sochy K. H. Borovského.

Zahájení prací září 1997, dokončení prosinec 1997. Celkové náklady včetně osvětlení 3,900.000,- Kč.

III.stavba – Jánské náměstí, ulice Novomlýnská

Rekonstrukce byla zahájena v červnu 1997 a ukončena v září 1997. Celkové náklady včetně osvětlení 1,880.000,- Kč.

IV.stavba – Sokolská ulice

Rekonstrukce byla zahájena v září 1997, ukončena listopad 1997. Celkové náklady včetně osvětlení 2,470.000,- Kč.

Rok 1998

V.stavba – ulice Jungmannova a Tylova ulice

Rekonstrukce zahájena v dubnu 1998, ukončena v červnu 1998. Celkové náklady včetně osvětlení 4,280.000,- Kč.

Rekonstrukce Palackého náměstí

Zvláštní pozornost byla věnována Palackému náměstí, kde se architektonické řešení stalo předmětem diskuse. Rekonstrukce byla zahájena v červnu 1998, ukončena v listopadu 1998. Celkové náklady včetně osvětlení, výsadby, mobiliáře jsou 12,000.000,- Kč.

Po rekonstrukci zádlažby se postupně upravují i zelené plochy, drobná architektura, ohradní zdi a v neposlední řadě i úprava a oprava soklů veškerých objektů, které byly rekonstrukcí vozovek poškozeny /původní výška (často dolepovaných asfaltových záplat na chodnících) byla snížena/..

Celkové náklady v roce 1998 na obnovu zádlažeb v historickém jádru města, následujících prací a doplnění městského mobiliáře jsou **ve výši 16,280.000,- Kč.**

5. Životní prostředí

Kutná Hora je jedním z měst, které podle vyhlášky MŽP č. 41/92 vyžaduje zvláštní ochranu ovzduší. Během posledních let došlo k podstatnému snížení emisního zatížení města, neboť většina středních a velkých zdrojů změnila způsob vytápění.

Největší investiční akce 90.let – rekonstrukce teplárenství – si vyžádala 135 mil. Kč a vedle městského rozpočtu se podílel fond Phare a Ministerstvo životního prostředí ČR. Při této rekonstrukci byly dosavadní kotelny mazutové a uhelné nahrazeny plynovými zdroji. Systém je řízen automaticky.

Rekonstrukce tepelného systému si vyžádala i řadu dalších změn. Vlastní vytápění muselo být nainstalováno například :

- plaveckému bazénu
- továrně RUKO
- ČKD Kutná Hora – převeden na plyn a vybaven odlučovači
- rekonstrukce uhelné kotelny na zemní plyn ZŠ T. G. Masaryka (investor město, 4.200 tis. Kč)
- rekonstrukce uhelné kotelny na zemní plyn ZŠ Žižkov (investor město, 4.800tis. Kč)

Malé zdroje občanské bytové výstavby jsou dnes největšími zdroji znečištění ovzduší polétavým prachem a výfukovými plyny. V historickém jádru však jsou z 96% objekty vytápěny zemním plynem nebo elektrickou energií.

Zeleň

V minulých letech došlo k devastaci městské zeleně v důsledku zanedbání její péče. Od roku 1995 se město intenzivně zajímá veřejnou zelení. Základním předpokladem pro tvorbu a údržbu zeleně je její pasport. Zjednodušeně jde o přehled (evidenci) jednotlivých zelených ploch. Obsahuje základní údaje o těchto plochách jako např. vlastnictví plochy, intenzivní třídu údržby, četnost jednotlivých prvků zeleně atd. Zároveň zpracovaný pasport umožnil získání přehledu o potřebě rekonstrukce zeleně na dané ploše. Pasport zajistil ATELIER HRST v Čáslavi a je zpracován ve formě mapové a tabulkové.

Na základě uvedených poznatků probíhají i letní studentské brigády GREEN CITY, zaměřené mimo úklid veřejných prostranství též na čištění těchto ploch od náletů a plevelů.

První plochou, kde bylo započato s rekonstrukcí zeleně byl park na náměstí Národního odboje. Projekt obsahuje sadovnické úpravy a rozsáhlé stavební úpravy, doplnění mobiliáře (litinové sloupky, osvětlení). Celkové náklady 668.000,- Kč. Sadovnické úpravy byly provedeny v hodnotě 120.000,- Kč.

Na konci roku 1996 byla připravena koncepce zeleně v Kutné Hoře. Tato koncepce řeší vzájemné kompetence jednotlivých složek podílejících se na údržbě, ochraně a tvorbě zeleně, tj. střediska zeleně Technických služeb města Kutné Hory a městského zahradnictví, odborem životního prostředí a dohledem nad tvorbou a údržbou zeleně a dětských hřišť odborem investic a rozvoje Městského úřadu v Kutné Hoře.

Dalším projektem je rekonstrukce parku u chrámu sv. Barbory, jež předpokládá výsadbu kulovitých javorů.

V projektové přípravě se pokračuje i v roce 1998 a to rozsáhlá rekonstrukce parku U tří pávů na Palackém náměstí. Projekt předpokládá využití na kulturní a koncertní činnost s návazností na základní uměleckou školu, část veřejného parku a část s občerstvením.

V roce 1997 pokračovaly práce na realizaci nových výsadeb, např. výsadbou vzrostlých stromů v lokalitě Dačického náměstí, odstraňování asfaltů u kořenů stromů v chodnících města. Finanční náklady na výsadby v roce 1997 činí 130.000,- Kč. Rozsáhlým projektem je připravovaná realizace obnovy parku pod „Vlašským dvorem.“ V roce 1996 a 1997 byly provedeny stavební úpravy (oprava zdí, zhotovení branek, úpravy komunikací) v hodnotě 490.000,- Kč a práce pokračují.

V souvislosti s provedením nových zádlah byla v roce 1997 provedena nová úprava Jungmannova náměstí, kde byly vysazeny okrasné slivoně. Při dokončení zádlah v roce 1998 byla provedena údržba zelených ploch v lokalitě Havlíčkova náměstí, Jánského náměstí, včetně dosadby chybějících stromů. Při dokončení zádlahy Palackého náměstí v roce 1998 – 1999 bude provedeno ozelenění dle projektu. V parku Na náměstí byla v roce 1998 provedena běžná údržba parku a rekonstrukce dětského koutku.

V.stavba – Tylova ulice

Postup rekonstrukce zádlažeb

Rekonstrukce Palackého náměstí

Postup rekonstrukce zádlazeb

Rekonstrukce Palackého náměstí

Postup rekonstrukce základů

Postup rekonstrukce Palackého náměstí

Postup rekonstrukce zádlažeb

Postup rekonstrukce Palackého náměstí

Postup rekonstrukce základů

Dokončená obnova Palackého náměstí

Vánoční Palackého náměstí

3. Celkové hodnocení realizace Programu regenerace

Z pohledu místního garanta programu regenerace lze jednoznačně celý program hodnotit velmi kladně. Velkou výhodou Programu je zejména možnost umístění dotace dle rozhodnutí místního garanta ve spolupráci s pracovníky památkové péče. Tento způsob umožňuje umístit dotace dle znalosti místního prostředí tak, kde jsou potřebné.

Mnoho stavebních oprav a restaurátorských prací, které byly provedeny v roce 1998 i v letech minulých – zejména v soukromém sektoru, by bez státní podpory, a to jek příspěvky MK ČR a příspěvků z rozpočtu města, nebylo možné provést.

Státní příspěvky na obnovu památek v neposlední řadě slouží jako motivace pro jednotlivé majitele památek při opravách, které jsou v mnoha případech obtíženy speciálními požadavky ze strany památkové péče.

Dokladem těchto slov je 18 opravených objektů v roce 1998 v historickém jádru města Kutné Hory.

V historickém jádru města prostavěno :

- z příspěvku MK ČR	9,972.000,- Kč
- z rozpočtu města	47,680.000,- Kč
- z rozpočtu fyz. a práv. osob	51,000.000,- Kč
- z rozpočtu církví	1,000.000,- Kč
- ostatní investoři (inž. sítě)	12,000.000,- Kč

Celkem rok 1998

121,652.000,- Kč

Nadace „Kutná Hora – památka UNESCO“ vyhlásila grant pro rok 1998 „Obnova roubených srubů a povalových stropů.“

Poskytla majiteli památky čp. 221 Bartolomějská ulice finanční příspěvek ve výši 60.000,- Kč na restaurování srubové místnosti a majiteli čp. 526 Žižkova brána finanční příspěvek ve výši 100.000,- Kč na záchranu a chemické ošetření srubové příčky a povalového stropu. Tyto prostředky nadace získala od svých aktivistů.

Ve stále větší míře se daří zapojit obyvatele a podnikatelskou sféru do procesu regenerace historického jádra.

Významným sponzorem při obnově památek je Tabák a.s. Kutná Hora. Lze jmenovat obnovu kaple Božího těla – částka 782.000,- Kč, velké finanční prostředky vkládá též do obnovy historických objektů kutnohorského závodu.

V roce 1998 byly poprvé uděleny ceny města za rok 1997. Ve skutečnosti šlo o několik cen, které postihly škálu činností. Cenu za opravu a záchranu památek obdrželi pan Jan Pavelka a Josef Opasek za vzornou rekonstrukci a záchranu domu čp. 1 v České ulici.